ՀԷՅՆԷԻՑ

Ո՛rտեղ պիտ՝ գտնեմ, ո՛վ օտարական,
Իմ ոսկորներին հանգիստ գերեզման.
Հռենոսի սիրուն կակղի՛կ տակին,
Արմաւենո՛ւ տակ կիզող հարաւին.

Խուլ աճապատո՛ւմ արդեօք հեռաւոր
Օտարի ձեռով պիտ՝ հանգչեմ անդորր.
Արդեօք ծովի մօտ՝ աւազի միջի՛ն
Անգարթ պիտ՝ ննէ իմ աճուկնչ մարմին:

Է՞հ, ի՛նչ եմ ասում: Զէ՛ որ միշտ, յաւէտ
Տիրոջ երկինքը կը լինի ինձ հետ,
Եւ գլխիս վերեւ աստղեր անհամար,
Ինչպէս կեռոններ, կը վառուեն պայծառ...

ՍԻՄ. ՊԱՊԻԵԱՆ